

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/101/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6711202173
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2012:6711202173.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Podhorovej a členov senátu Mgr. Emy Novodomcovej a JUDr. Petra Priehodu v právnej veci navrhovateľa Hotel HVIEZDA, s.r.o., so sídlom Okružná 123, Dudince, IČO: 36 309 494 zastúpeného Advokátskou kanceláriou Ulianko & Holčík, s.r.o., so sídlom Nám. SNP 41, Zvolen, IČO: 36 856 517 proti odporcovi L. S. U. s miestom podnikania Z. XX, N. N., IČO: XX XXX XXX zastúpeného advokátom JUDr. Jozefom Vozárom, Kamenárska 17/A, Bratislava, o zrušenie rozhodcovského rozsudku vydaného rozhodcovským súdom pri Slovenskej arbitrážnej komore s.r.o., sp. zn. 1 SOB 77/08 dňa 25.10.2010, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Zvolen č.k. 13C 27/2011-81 zo dňa 31.10.2011 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu p o t v r d z u j e .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd napadnutým rozsudkom zrušil v celom rozsahu rozhodcovský rozsudok vydaný Rozhodcovským súdom zriadeným pri Slovenskej arbitrážnej komore s.r.o. so sídlom Nemocničná 16, Veľký Krtíš, IČO: 36 414 603 sp. zn. 1SOB 77/08 zo dňa 25.10.2010. Okresný súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že bola porušená zásada rovnosti účastníkov rozhodcovského konania, za ktorú považoval nedoručenie podaní zo dňa 4.5.2009 a 19.7.2010 navrhovateľovi. Zásada rovnosti sa prejavuje vytváraním rovnakých procesných podmienok pre subjekty, o ktorých právach a povinnostiach rozhodcovský súd rozhodoval a žiaden z účastníkov nemôže byť procesne zvýhodňovaný. Na uskutočnenie tejto zásady zákon uložil rozhodcovskému súdu povinnosť, aby obom stranám sporu zaistil rovnaké možnosti. Rozhodcovský súd podania právneho zástupcu odporcu nedoručil navrhovateľovi, ktorý v rozhodcovskom konaní bol v postavení odporcu a preto sa k tvrdeniam uvádzaných v podaniach nemohol vyjadriť, brániť a navrhnúť prípadne ďalšie dôkazy. Pokiaľ sa navrhovateľ domáhal zrušenia rozhodcovského rozsudku, pretože v konaní rozhodoval vylúčený rozhodca, okresný súd považoval takúto námietku navrhovateľa voči predmetnému rozhodcovi z dôvodov, ktoré uviedol za účelovú a to s ohľadom na to, že právny zástupca navrhovateľa bližšie nezodôvodnil okolnosti uvedené v predmetnej námietke zaujatosti. Okresný súd vyslovil, že o náhrade trov konania rozhodne až po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej.

Odporca odvolanie zdôvodnil nesprávnym právnym posúdením veci okresným súdom, pohľad súdu a jeho posudzovanie zásady rovnosti považoval odporca za príliš formalistické. Podľa neho je potrebné prihliadať na okolnosti prípadu, ako aj na obsah uvedených vyjadrení. Navrhovateľ v rozhodcovskom konaní sa domáhal zaplata zmluvnej pokuty, ktorej posúdenie je vyslovene právnou otázkou. Navrhovateľ už vo svojom návrhu riadne vysvetlil v čom spočíva porušenie zmluvy a prečo si uplatňuje uvedenú zmluvnú pokutu. Rozhodcovský súd počas svojej dvojročnej nečinnosti, aby vykázal nejaké úkony, opakovane žiadal navrhovateľa zdôvodniť skutočnosti, ktoré boli už objasnené v žalobe. Navrhovateľ len inými slovami opísal argumenty zo žaloby. Pri materiálnom nazeraní na rovnosť

účastníkov je možné zistiť, že nedoručením takýchto vyjadrení nedošlo k zásahu do rovnosti účastníkov konania a uvedené vyjadrenia nemali vplyv na rozhodnutie vo veci samej, pretože neprinášali nové pohľady alebo skutočnosti a ani nenavrhovali nové dôkazy. Z uvedených dôvodov žiadal odporca, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zmenil tak, že návrh navrhovateľa v plnom rozsahu zamietne.

Navrhovateľ odvolanie odporcu považoval v celom rozsahu za nedôvodné. Odmietal relevantnosť názoru vysloveného odporcom, podľa ktorého je potrebné, aby sa konajúci súd zaoberal tiež kvalitou a významom podaní odporcu, ktoré navrhovateľovi preukázateľne neboli v priebehu rozhodcovského konania doručené a teda poukaz na prílišný formalizmus zo strany konajúceho súdu. Nezaslaním podaní odporcu zo dňa 4.5.2009 a zo dňa 19.7.2010 rozhodcovský súd okrem ust. § 26 ods. 5 druhá veta Zákona o rozhodcovskom konaní hrubo porušil predovšetkým ústavné právo navrhovateľa na rovnosť účastníkov a rovnosť zbraní v kontradiktórnom konaní. Rozhodcovský súd v rozhodcovskom konaní nepostupoval v súlade s právnymi normami a nerešpektoval procesné predpisy tak, aby bola zabezpečená spravodlivá ochrana práv a oprávnených záujmov oboch účastníkov, keďže nerešpektoval predovšetkým zásadu rovnosti účastníkov. Navrhovateľ tvrdil, že povinnosť rozhodcovského súdu doručiť akékoľvek a každé podanie účastníka sporu všetkým ostatným účastníkom sporu nemožno posudzovať s prihliadnutím na obsah a kvalitu podania účastníka sporu, keďže táto skutočnosť vyplýva aj z ust. Zákona o rozhodcovskom konaní, nakoľko zákonodarca jednoznačne zakotvuje povinnosť rozhodcovského súdu doručiť nielen všetky listiny, ale aj všetky informácie, a to bez ohľadu na ich relevantnosť, či výpovednú hodnotu. Jedným z dôsledkov nedoručenia písomností v konaní je to, že navrhovateľ k nim nemohol zaujať stanovisko, reagovať na skutočnosti uvádzané odporcom, keďže o vyjadrení odporcu k jeho žalobnej odpovedi sa dozvedel až z doručeného rozhodcovského rozsudku. Na rozdiel od odporcu navrhovateľ je presvedčený, že prvostupňový súd je vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení napadnutého rozhodnutia koherentný a presvedčivý, jeho rozhodnutie je konzistentné a jeho argumenty podporujú príslušný záver o dôvodnosti žalobného návrhu navrhovateľa. Rozhodnutie prvostupňového súdu je aj s poukazom na platnú judikatúru mimoriadne presvedčivé, premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís prvostupňový súd dospel sú prijateľné a racionálne. Právne závery prvostupňového súdu sú v súlade s vykonanými skutkovými zisteniami a vyplývajú z interpretácií súdneho rozhodnutia. Navrhovateľ vzhľadom na uvedené skutočnosti považoval rozhodnutie prvostupňového súdu za správne a spravodlivé a navrhol, aby ho odvolací súd ako vecne správne potvrdil v celom rozsahu a zaviazal odporcu na náhradu trov vo výške 79,58 Eur.

Krajský súd ako súd odvolací vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. preskúmal bez nariadenia pojednávania s poukazom na ust. § 214 ods. 2 O.s.p. rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Podľa § 219 ods. 2 O.s.p. platí, že ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd konštatuje, že v celom rozsahu sa stotožňuje s rozhodnutím okresného súdu vo veci samej, ako aj s jeho odôvodnením, ktoré je vyčerpávajúce, zrozumiteľné, jasné a presvedčivé. Námietky odporcu uvedené v odvolaní nepovažuje za prijateľné, pretože so všetkými námietkami, ktoré odporca uplatnil, sa okresný súd dostatočne vysporiadal, čo vyplýva aj z rozhodnutia a jeho odôvodnenia.

Predovšetkým treba zdôrazniť, že podľa § 17 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní účastníci rozhodcovského konania majú v rozhodcovskom konaní rovné postavenie. Každému účastníkovi rozhodcovského konania sa má poskytnúť rovnaká možnosť na uplatnenie jeho práv na ich ochranu. Uvedené výslovné normatívne vyjadrenie v § 17 je premietnutím i Ústavou zabezpečeného práva na rovné postavenie pred zákonom, nevynímajúc tým ani zákony upravujúce procesný postup súdov a iných orgánov, ktorým bola zverená rozhodovacia právomoc. Rovné postavenie účastníkov rozhodcovského konania tvorí základ špecifickosti daného konania a prispieva k zákonnosti rozhodnutí v ňom vydaných. Uvedené ustanovenie rovnako korešponduje aj so zásadou rovnosti účastníkov v občianskom konaní pred všeobecným súdom. Uvedené zásady sú súladné s čl. 47 ods. 2,3 Ústavy SR zák. č. 460/1992 Zb..

Zo skutočností zistených v konaní pred okresným súdom a po oboznámení sa aj s pripojeným spisom Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o., Nemocničná 16, Veľký Krtíš sp. zn. 1

SOB 77/08 vyvodil aj odvolací súd záver, že bolo porušené ustanovenie § 26 ods., 5 zák. č. 244/2002 Z.z. v spojení s § 3 ods. 1, § 6 ods. 1,2,3,4, § 11 štatútu Rozhodcovského súdu pri Slovenskej arbitrážnej komore, s.r.o.. Je nepopierateľnou skutočnosťou, že odporcom predložené vyjadrenia rozhodcovský súd navrhovateľovi nedoručil, aj napriek tomu, že to bolo jeho povinnosťou. Okresný súd správne rozhodol, keď z dôvodu uvedeného v ust. § 40 ods. 1 písm. g/ zák. č. 244/2002 Z.z. zrušil rozhodcovský rozsudok pre porušenie zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania vyjadrenej v § 17.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok okresného súdu podľa § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodne okresný súd v zmysle ust. § 224 ods. 4 O.s.p..

Rozhodnutie senátu krajského súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.